

Învierea Tabitei

36 În Iope, era o ucenică numită Tabita, nume care în tâlmăcire se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii.

37 În vremea aceea, s-a îmbolnăvit și a murit. După ce au scâldat-o, au pus-o într-o odaie de sus.

38 Fiindcă Lida este aproape de Iope, ucenicii, când au auzit că Petru este acolo, au trimis doi oameni la el să-l roage : „Nu pregeta să vii până la noi.”

39 Petru s-a sculat și a plecat împreună cu ei. Când a sosit, l-au dus în odaia de sus.

Toate văduvele l-au înconjurat plângând și i-au arătat hainele și cămășile pe care le făcea Dorca, pe când era cu ele.

40 Petru a scos pe toată lumea afară, a îngenuncheat și s-a rugat ; apoi, s-a întors spre trup și a zis :

„Tabita, scoală-te !” Ea a deschis ochii și, când a văzut pe Petru, a stat în capul oaselor.

41 El i-a dat mâna și a ridicat-o în sus. A chemat îndată pe sfinți și pe văduve și le-a pus-o înaintea vie.

42 Minunea aceasta a fost cunoscută în toată cetatea Iope, și mulți au crezut în Domnul.

43 Petru a rămas multe zile în Iope la un tâbăcar, numit Simon.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

1 În Cezareea era un om cu numele Corneliu, sutaș din ceata de ostași numită „Italiana”.

2 Omul acesta era cucernic și temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui.

El făcea multe milostenii norodului și se ruga totdeauna lui Dumnezeu.

3 Pe la ceasul al nouălea din zi, a văzut lămurit într-o vedenie pe un înger al lui Dumnezeu că a intrat la el și i-a zis : „Cornelie !”

4 Corneliu s-a uitat țintă la el, s-a înfricoșat și a răspuns : „Ce este, Doamne ?”

Și îngerul i-a zis : „Rugăciunile și milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu, și El Și-a adus aminte de ele.

5 Trimite acum niște oameni la Iope și cheamă pe Simon, zis și Petru.

6 El găzduiește la un om numit Simon tâbăcarul, a cărui casă este lângă mare : acela îți va spune ce trebuie să faci.”

7 Cum a plecat îngerul care vorbise cu el, Corneliu a chemat două din slugile sale și un ostaș cucernic din aceia care-i slujeau în tot timpul ; 8 și, după ce le-a istorisit totul, i-a trimis la Iope.

Corneliu întors la Dumnezeu

9 A doua zi, când erau pe drum și se apropiau de cetate, Petru s-a suit să se roage pe acoperișul casei, pe la ceasul al șaselea.

10 L-a ajuns foamea și a vrut să mănânce. Pe când îi pregăteau mâncarea, a căzut într-o răpire sufletească.

[Continuarea în nr. viitor]

Foaia Creștinului

- Charles Darwin, Făuritorul de mit (VII)
- Biografii. Lumini peste veacuri (vol. I)
- Nu-și trăda pe Dumnezeul său
- Mai bine primul într-un sat ...
- Proverbe armenești despre necesitate
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Echilibrul scump plătit

DE MEMORAT /
JOI 8 NOIEMBRIE 2018

„Domnul îi ajută și-i izbăvește ; îi izbăvește de cei răi și-i scapă, pentru că se încred în El”.

PSALMUL 37 : 40

Editorial. Exilați pentru totdeauna ...

Atât în Rusia, cât și în Franța și în Anglia, de la mijlocul secolului al optsprezecelea, cei mai răi criminali au fost îndepărtați prin aceea că acești oameni au fost exilați ca pedeapsă, în colonii foarte izolate. –

Rușii își trimit [n.r. articolul a fost scris în anul 1909] criminalii în Siberia, unde sunt folosiți parțial să muncească în minele de stat și în fabrici și parțial sunt colonizate sate de infractori special înființate.

Mulți ajung și în închisori siberiene. Francezii își exilează infractorii parțial în America de Sud, în colonia Cayanne, parțial într-un ținut din Algeria (nordul Africii).

Englezii îi exilau pe vremuri pe infractorii lor în anumite părți din Australia. Dar aceasta s-a oprit. – Păcatul și puterea lui rămân în țară chiar dacă am trimite afară anual o mie de infractori. Dacă Dumnezeul Atotștiutor i-ar fi indicat pe cei mai mari infractori din acele popoare, alegerea i-ar fi afectat de multe ori și pe alții decât pe acei ucigași, hoți și escroci.

Există numai o țară din care sunt, într-adevăr, exilați pentru totdeauna toți păcătoșii, unde locuiesc numai oameni curați, nepătați, unde de aceea și există pace desăvârșită și fericire desăvârșită ; aceasta este țara slavei lui Dumnezeu, Ierusalimul ceresc, despre care este scris :

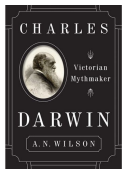
„Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în urâciune și minciună, ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului”. (Apocalipsa 21 : 27). Spune : Nu vrei să intri în această țară minunată, prin porțile acestei cetăți preferite ? Dacă vrei, trebuie să-ți lași viața curățită prin sângele Mielului lui Dumnezeu, trebuie să vii ca un păcătos vinovat care caută harul.

Nu este suficient să te înfiorezi în fața consecințelor păcatului, când privești în mizeria infracționalității ; ci trebuie să te recunoști singur ca păcătos vinovat. Unde este ajutorul, unde este ocrotirea ? Numai la Isus !

Numai EL poate repara paguba păcatului, să reinnoiască inima și viața. Știi lucrul acesta ? Ai aflat vestea aceasta ? Pentru nenumărați oameni din poporul nostru, aceasta este ceva cu totul nou. Există, într-adevăr, o eliberare din robia păcatului ? O salvare din blestem, din vină și din lanțul păcatului ? Da, există o vindecare și o eliberare completă – Isus le-a adus în această lume sărmană, legată și deznădăjduită de păcătoși. Ascultă vestea harului :

„Pentru că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață eternă”. (Ioan 3 : 16)

Charles Darwin, făuritor de mit. Recenzie de carte (VII)

La fel de critic e Wilson privind și legile naturii ("laws of nature") pe care Darwin pretinde să le fi descoperit. Darwin pretinde că *forța motrică a evoluționismului sunt legile naturii* pe care el pretinde să le fi descoperit. Fundamentală printre ele este *legea supraviețuirii speciei celei mai bine adaptate* ("the law of the survival of the fittest").

Iar legea supraviețuirii înseamnă că evoluția a eliminat speciile mai slabe. Darwin credea că natura este într-o stare perpetuă de război între specii, cât și înăuntrul fiecărei specii, pentru eliminarea speciilor mai slabe de către cele mai puternice ori ai membrilor aceleiași specii, care nu sunt adaptați pentru a supraviețui.

Nu tocmai, zice Wilson. *Dacă ar fi așa, cum explicăm altruismul ființelor umane ? Ce o determină pe o ființă umană să se îngrijească de ființele umane mai firave, suferinde ori handicapate ?*

De ce, adaugă el, avem spitale ? De ce, dimpotrivă, căutăm să păstrăm în viață ființele umane firave, suferinde ori handicapate ?

Dar întrebarea probabil cea mai penetrantă pe care o dezbate Wilson, (și prin care vrea să definească limitele darwinismului și ale evoluționismului) este :

„Cine a creat legile naturii ?” Darwin pretinde să le fi descoperit. Dar cine le-a creat ? Cum au apărut ele ? Cine le-a pus în mișcare ?

Darwin a căutat să explice funcționarea pretinselor legi ale naturii descoperite de el, dar nici nu a încercat să explice apariția lor. O altă întrebare la fel de crucială este aceasta : **„De ce ființa umană are conștiință și e conștientă de sine, pe când animalele nu ?”**

[Preluare de la Alianța Familiilor Creștine din România : www.alianta-familiiilor.ro]

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I), de Petru Popovici
CUVÂNT ÎNAINTE

Încă din copilărie mi-au plăcut biografiile. Le citeam cu plăcere și le savuram.

Caracterele nobile, care au fost binecuvântări pentru alții, stârneau în mine dorința și ruga să devin și eu folositor și binecuvântat pentru alții. Apoi am constatat aceeași afecțiune pentru biografii la majoritatea tinerilor ; ba chiar și cei încărunțiți de zile iubesc o așa lectură.

De aceea, am căutat să lucrez această colecție de biografii. Din mulțimea mare de lumini ale lui Dumnezeu, așezate să lumineze într-un loc întunecos, am ales doar câteva spre învățătură că pentru a lumina nu e necesar să fii bogat, sau învățat, sau cu o sănătate de oțel, ci trebuie să fii aprins de Duhul Sfânt cu dragoste pentru Dumnezeu și pentru lumea pierdută.

Ei au luminat în timpul vieții, iar prin lucrările lor, prin exemplul trăirii au luminat peste veacuri.

La unele biografii am început să lucrez cu 25 ani în urmă, dar abia acum au ajuns să vadă lumina tiparului. Lucrarea de față nu e o traducere, ci o

prelucrare după mai mulți autori pe care i-am consultat. Despre unii sunt lucrări voluminoase, dar eu am căutat să iau doar ce mi s-a părut mai important și mai folositor.

A trebuit să cercetez zeci de volume, însă nu-mi pare rău, munca mi-a fost răsplătită din plin, căci eu însumi am fost inspirat, am primit lumină de la aceste lumini peste veacuri.

Și sunt ferm convins că și cel în mână căruia va ajunge această carte, în părtășia cu sfinții Domnului, va dori și el să devină un copil al Domnului : mai sfânt, mai rugativ, mai ascultător de Domnul, mai harnic în mareața lucrare la care, prin harul Său, am fost făcuți părtășii.

Sufletele ce trăiesc în întunericul păcătoșeniei au nevoie disperată de lumină. Oare vei fi tu unul care să primești lumina și apoi să o împărtășești altora? Vrei tu să fii o lumină aprinsă, chiar dacă trebuie să te topești, să te consumi ?

Eu mă rog ca Domnul, prin Duhul Sfânt, să folosească aceste lumini, ca să te aprindă pentru El. Atunci te vei uni și tu cu mine în rugă de mulțumire către Dumnezeu oricărui har, care ne-a dat o menire așa de scumpă, să fim lumini. [Va continua]

VERSETUL DE AUR AL BIBLIEI

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

CARTEA VECHIE

306. Slujirea Lui Dumnezeu

„Căci Împărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în putere”. I CORINTENI 4 : 20

Un econom fu prins în persecuțiunile sângeroase contra creștinilor din primii secolii și fu pus înaintea statuei lui Iupiter, ca să-i jertfească tămâie.

„Nu o fac”, răspuse liniștit Varlaam. Fu supus torturilor însă fără rezultat. Atunci i-au întins cu alții. Două personalități competente scriu asupra subiectului : „Murray a observat că izbucnirea și agravarea acestei boli are loc în timpul perioadelor de stări încordate. Mulți cercetători au confirmat constatările lui. Studii experimentale au demonstrat relația dintre tensiunea vieții și ulcerațiile mucoasei intestinului la om”. (William J. Grace, and Harold G. Wolff, „Treatment of Ulcerative Colitis”). [Va continua]

Și sta neclintit, bărbatul cu mâna întinsă. Și fâlfăia flacăra și fumea tămâia și ardea palma, totuși Varlaam nu-și trăda pe Dumnezeu său. Un martir al datorinței [n.r. obligației morale] este și acea santinelă din orașul Pompei, care sta la postul său și după ce Vezuviul a erupt ... În acest prăpăd îngrozitor, acest ostaș nu s-a mișcat un pas din locul unde l-a pus datorința lui. Acest eroism al datorințelor se cheamă caracter.

DICȚIONAR DE CUVINTE

expresii, citate celebre

• **Mai bine primul într-un sat decât al doilea la Roma** – Sunt cuvintele lui Cezar. Se povestește că, trecând într-o zi printr-un mic cătun din Alpi, Cezar s-a oprit în piață unde se dădea o vajnică luptă pentru alegerea căpeteniei satului. Însoțitorii săi s-au mirat : „Cum, și aici în coclaurile acestea se luptă oamenii pentru șefie ?” - Nu râdeți – le-a răspuns viitorul dictator – *aș prefera eu însumi să fiu primul într-un sat decât al doilea la Roma*”. Se citează spre a sublinia preferința pentru întâietate. Apostolul Ioan a notat : „Am scris ceva bisericii, dar Diotref, căruia îi place să aibă întâietatea între ei, nu vrea să știe de noi”. (III Ioan 1 : 9)

BOLI EVITABILE

CAPITOLUL 11 Echilibrul scump plătit

Într-o zi veni la mine în cabinet un tată cu băiatul său în vârstă de 14 ani.

Tatăl îmi ceru doar niște tablete pentru colita soției. Băiatul însă întrebă spontan : „Bine tată, dar cu cine a avut mama iarăși o ciocnire ?”

Există vreo legătură între această istovitoare diaree cu sângerare și mucozități și „ciocnirea” noastră cu oamenii cărora apoi încercăm să le venim de hac ? Din cercetările făcute reiese evident punctul de vedere că o viață emotivă dezordonată duce la tulburări de bază în cazuri de colită. Izbucnirea colitei mucoase poate fi adesea provocată și perpetuată de „ciocnirile” cu alții. Două personalități competente scriu asupra subiectului : „Murray a observat că izbucnirea și agravarea acestei boli are loc în timpul perioadelor de stări încordate. Mulți cercetători au confirmat constatările lui. Studii experimentale au demonstrat relația dintre tensiunea vieții și ulcerațiile mucoasei intestinului la om”. (William J. Grace, and Harold G. Wolff, „Treatment of Ulcerative Colitis”). [Va continua]

PROVERBE LATINE

NECESITATE

• Fără vară, nu se coc merele. • Fără s-aprinzi focul, nu coci pâinea. • Ca să tencuiești, îți trebuie un perete. • Adesea, oamenii trec peste ce-i trebuincios, dar nu pot trece peste ce-i de prisos ; căci prisosul este expresia dorinței nețârmurite a omului, pe când trebuinciosul este o necesitate imperioasă. Grigor Otian • În lumea omenească, nu se poate crea nimic bun și frumos fără dragoste, dreptate, libertate, pace. Vazghen [Din *Proverbe și cugetări latine*, Albatros, București, 1976].

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. **Nu există om fără păcat** : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) 2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. 3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”